

РЕШЕНИЕ

№ 6366

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 25.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3852** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба с вх. № 9076 от 12.04.2012 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ) подадена от М. И. Д. срещу принудителна административна мярка (ПAM) по чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП във вр. с чл. 54, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО) „преместване на паркирано пътно превозно средство - лек автомобил марка „С.“, рег. [рег.номер на МПС] , без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач“, наложена на 07.03.2012 г. с разпореждане в устна форма издадено от В. С., служител на Столичен инспекторат към Столична община.

Оспорващата, лично и чрез процесуалния си представител, навежда доводи за незаконосъобразност на оспорената ПAM, като издадена в нарушение на материалния закон и като несъответстваща на целта на закона. Излага, че ПAM ѝ била наложена, за това, че на 07.03.2012 г. около 12 часа паркирала автомобила си на тротоара на [улица], в близост до 31 СУЧЕМ „И. В.". Във връзка с това ѝ бил издаден акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 12-ЗС-068 от 07.03.2012 г. на Столичен инспекторат, за това, че е извършила движение с автомобила си в зелената площ на [улица], която е част от зелената система на Столична община (СО), а автомобилът ѝ марка „С.“, рег. [рег.номер на МПС] бил преместен. За разноските по преместването на автомобила, от [фирма], поделение „Паркиране и

мобилност" ѝ била издадена квитанция № [ЕГН] от 07.03.2012 г., както и фискален бон. Излага, че хипотезите, в които се налага ПАМ, изразяваща се в принудително преместване на неправилно паркирани ППС, са изчерпателно и изрично изброени в чл. 171, ал. 1, т. 5, б. "б" от ЗДвП във вр. с чл. 54, ал. 1, б. „б“ от НОДТСО, като в случая не е налице нито една от тях. Мястото, където е бил паркиран автомобилът не е обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство; паркираният автомобил не е създавал опасност, нито е правил невъзможно преминаването на другите участници в движението. Не са били налице никакви обстоятелства, които да налагат неговото преместване. Счита, че мястото, граничещо с тротоара, на който била паркирала автомобила си, не би могло да бъде квалифицирано като „зелена площ, част от зелената система на Столична община, поради това, че същото е засипано с чакъл и очевидно е предназначено за паркинг, а останалата част представлява кални последици от изкопан и в последствие засипан канал. Наред с това не е достатъчно да бъде приет нормативен акт за приемане на дадено място за зелена площ, а е необходимо и да бъдат проведени необходимите мероприятия, предвидени от закона в тази насока. Такива към момента на налагане на ПАМ не са били проведени, поради което мястото на нарушението не може да бъде определено като част от „зелената площ". Дори хипотетично да се приеме, че автомобила е бил паркиран в "зелена площ", което не отговаря на истината, ПАМ изразяваща се в „преместване на паркирано моторно превозно средство, без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач“ в случая не може да бъде приложена. ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. Те следва да бъдат прилагани само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи, да са точно посочени в правната норма и да се прилагат по реда и начина, предвиден там, като издаването им трябва да е в съответствие с целта на закона, по който са предвидени. Недопустимо прилагането на ПАМ на основание, което не е изрично уредено в закона, респ. при липса на всички нормативноустановени за това условия. В чл. 54, ал. 1, б. „а“ и „б“ от НОДТСО не е предвидена възможност за налагане на ПАМ, изразяваща се в принудително преместване на пътно превозно средство, когато същото е паркирано в "зелена площ". Вместо стриктно и ограничително нормата незаконосъобразно е тълкувана и приложена разширително от административния орган. Предвид изложеното счита, че оспорената ПАМ е приложена в противоречие на ЗДвП и НОДТСО. Моли съда да отмени разпореждането, с което е приложена ПАМ, както и да ѝ бъдат присъдени направените в производството разноски, включително заплатеният адвокатски хонорар.

Ответникът – В. С. - служител на Столичен инспекторат към Столична община, чрез процесуалния си представител, излага, че ПАМ, предмет на настоящото дело е правилна и законосъобразна. Сочи, че от представените в хода на производството доказателства се установява, че автомобилът на оспорващата е бил паркиран в зелените площи на СО. Тези доказателства са скица на поземлен имот № 867 в УПИ XII от кв. 172 на м. „Г. М."; писмо от главния архитект на район „С.", относно устройствения статут на процесния имот и прилежащите му части и извадка от ЗРП, одобрен със заповед № РД 50-09-118 от 11.04.1990 г. на главния архитект на Столична община. Излага, че дори и да се приеме, че оспорващата е паркирала на тротоара, както самата тя твърди в своето възражение към АУАН, това пак е нарушение на

разпоредбите на чл. 28, ал. 1, т. 7 и чл. 44, ал. 1 от НОДТСО. Моли съда да потвърди изцяло наложената ПАМ като правилна и законосъобразна, както и да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на Столичен инспекторат към СО.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че оспорващата Д. е правоспособен водач. Същата е управлявала лек автомобил марка „С.“, рег. [рег.номер на МПС], като на 07.03.2012 г. около 12.00 часа паркирала посоченото моторно превозно средство (МПС) на тротоара на [улица], в близост до 31 СУЧЕМ „И. В.“.

За така паркираното МПС, на 07.03.2012 г. в 12.20 часа, с разпореждане в устна форма издадено от В. С., служител на Столичен инспекторат към СО, е била приложена ПАМ „преместване на паркирано моторно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач“.

Представена е докладна записка номер 006187 от 07.03.2012 г., изготвена от В. С., служител на Столичен инспекторат към СО, до директора на Столичен инспекторат. В нея е посочено, че на 07.03.2012 г. в 12.20 часа лицето е разпоредило принудително преместване на МПС, марка „С.“, рег. [рег.номер на МПС], паркирано на [улица], в нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО.

На оспорващата е издаден АУАН № 12-ЗС-068 от 07.03.2012 г. от служител в Столичен инспекторат в СО за това, че на 07.03.2012 г. около 12.20 часа в [населено място], район „С.“ е извършила движение с посоченото МПС в зелената площ на [улица], която е част от зелената система на Столична община, където го е паркирала, с което е нарушила чл. 28, ал. 1, т. 7, чл. 44, ал. 1 от НОДТСО.

Със заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. издадена от кмета на СО, на основание чл. 53 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община (НИПОЗССО), чл. 28, ал. 1, т. 7, чл. 44, ал. 1 и чл. 54 от НОДТСО, чл. 167, ал. 2, т. 1 и чл. 168, чл. 170 и чл. 189 от ЗДвП и чл. 44, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), е разпоредено служителите на Столичен инспекторат към СО да осъществяват контрол по спазване разпоредбите свързани с навлизане, спиране или паркиране на МПС в обектите на зелената система на СО, съгласно НИПОЗССО и НОДТСО (т.1), като принудителното преместване на неправилно паркираните МПС в обектите по т. 1 от заповедта се извършва от [фирма], по нареждане на служителите на Столичен инспекторат (т.2). Разпоредено е директорът на Столичен инспекторат с писмена заповед да определи длъжностните лица от Столичен инспекторат, което да осъществяват дейностите по т. 1 и т. 2 от заповедта.

В настоящото производство е изискана и представена заповед № РД- 09-СИ-302 от 01.11.2011 г. на директора на Столичен инспекторат, с която в изпълнение на т. 3 от заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. на кмета на Столична община и на основание чл. 7, ал. 3, т. 1 от Правилника за организацията и дейността на Столичен инспекторат, са определени конкретни длъжностни лица сред които В. С. К., които съгласно т. 2 от заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 на кмета на СО, ще нареждат принудително преместване на неправилно паркираните МПС в обектите по т. 1 от заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 на кмета на СО.

Представни са трудов договор номер РД 15 СИ- 147 от 05.04.2004 г. между кмета на СО и В. С. К., по силата на който последният е заел длъжността старши инспектор, както и длъжностна характеристика за длъжността „старши инспектор“ в

административната структура на Столичен инспекторат към СО, утвърдена на 20.10.2008 г. от директора на Столичен инспекторат към СО, с която В. С. К. е запознат на 19.05.2009 г.

С цел установяване на обстоятелството, че МПС по отношение на което е била приложена процесната ПАМ, е било паркирано в зелените площи на СО от ответника е представена скица на поземлен имот № 867 в УПИ XII от кв. 172 на м. „Г. М.“ издадена от отдел „Кадастър и регулация“ в район „С.“ – СО на 10.09.2012 г. Представено е писмо от главния архитект на район „С.“ - СО, относно устройствения статут на адрес [улица], район „С.“ – СО. Към писмото е приложена извадка от ЗРП, одобрен със заповед № РД 50-09-118 от 11.04.1990 г. на главния архитект на Столична община. Посочено е, че посоченият административен адрес и неговите прилежащи части в кв. 172 е предвиден за комплексно жилищно строителство. Съгласно Общия устройствен план (ОУП) на СО към Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО), същият попада в устройствена категория Жк – жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване със следните устройствени параметри: К.. = 3, Плътност на застр. = 40% и озеленяване – минимум 40 % при спазване на чл. 22 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). При така установената фактическа обстановка, съдът, направи следните правни изводи:

Жалбата въз основа на която е образувано настоящето производство изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Депозирана е с вх. № СМ-94-554 от 22.03.2012 г. в Столичен инспекторат към СО, т. е. - в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от прилагането на процесната ПАМ. Предвид изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената ПАМ, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че същата е не приложена от компетентен орган.

В закона не е посочено изрично кой е административният орган, оправомощен да наложи процесната ПАМ, при което следва да се приеме, че същият трябва да е от кръга на субектите по чл. 168, ал. 1 от ЗДвП и чл. 54, ал. 3 от НОДТСО. Нормата на чл. 168, ал. 1 от ЗДвП регламентира правото на длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Разпоредбата на чл. 54, ал. 3 от НОДТСО предвижда, че дейността по принудително преместване на неправилно паркирани ППС, може да се осъществява и от служби за контрол, определени с писмена заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от ЗДвП.

Видно от посочените по-горе разпоредби кмета на СО разполага с правомощието да определи длъжностни лица, които да прилагат ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“. Посочената ПАМ обаче не може да бъде прилагана произволно, а само при в предвидените от закона случаи (чл. 23 от Закона за административните нарушения и наказания).

Случаите при които може да бъде приложена ПАМ „преместване на паркирано пътно

превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“ са регламентирани изрично в чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП. Видно от тази норма посочената ПАМ може да се прилага в три хипотези: - когато превозното средство е паркирано правилно, но обстоятелствата налагат неговото преместване (чл. 171, ал. 1, т. 5, б. „а“ от ЗДвП); - когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; (чл. 171, ал. 1, т. 5, б. „б“ от ЗДвП); - когато превозното средство е без табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места, или са изминали 30 дни от отнемане или връщане на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство в Министерството на вътрешните работи (чл. 171, ал. 1, т. 5, б. „в“ от ЗДвП). Нормата на чл. 54, ал. 1, б. „б“ от НОДТСО преповтаря посочените в чл. 171, ал. 1, т. 5, б. „б“ от ЗДвП хипотези, като въвежда още една допълнителна - когато ППС е паркирано неправомерно на специално обозначено място, предназначено за паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания.

Видно от заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. издадена от кмета на СО и заповед № РД- 09-СИ-302 от 01.11.2011 г. на директора на Столичен инспекторат, издателят на оспорената в настоящето производство ПАМ - В. С. - служител на Столичен инспекторат към Столична община не е оправомощен да прилага посочената ПАМ в нито една от горните хипотези. Същият е оправомощен единствено да нарежда принудително преместване на неправилно паркираните МПС в обектите на зелената система на СО. Разпоредбите на чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и на чл. 54, ал. 1, б. „а“ и „б“ от НОДТСО обаче не дават възможност за прилагането на ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“, само поради факта, че същото е паркирано в обектите на зелената система на СО, ако не е налице някоя от изрично посочените по-горе предпоставки за прилагането ѝ. С издаването на заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. кмета на СО е превишил правата си, като е предвидил още една допълнителна и непосочена в закона хипотеза, при която ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“ може да се прилага. Посочените в заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. разпоредби не водят до извод за противното. Нормата на чл. 53 от НИПОЗССО, представляваща едно от основанията за издаване на заповедта, регламентира кои са компетентните органи за установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания за нарушения на тази наредба. Съгласно чл. 53, ал. 6 от НИПОЗССО санкции за неправилно преминаване и паркиране на МПС в зелени площи се налагат по НОДТСО. ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“ обаче не представлява санкция за неправилно паркиране. Обстоятелството, че нормата на чл. 54, ал. 1, б. „б“ от НОДТСО от възпроизвежда текста на чл. 171 т. 5 б. „б“ от ЗДвП не може да доведе до обратния извод. Посочената норма се намира в Глава четвърта „Паркиране“, Раздел V „Принудително преместване на неправилно паркиране на ППС“ от

НОДТСО, а не в глава пета „Контрол и санкции“, раздел II „Санкции при неправилно паркиране“, където именно са предвидени санкциите налагани за нарушенията на правилата паркиране. ПАМ, включително процесната, са действия на администрацията по прилагане на диспозицията на съответната правна норма, за разлика от административните наказания, които представляват действия по прилагане на нейната санкция. ПАМ съществено се различават от административните наказания. Те могат да се прилагат не само при извършено административно нарушение, на и при непосредствена опасност за такова. Самият Закон за административните нарушения и наказания (ЗАНН) поставя двата вида принуда в особени раздели – административните наказания са уредени в Глава II, Раздел II на ЗАНН, а ПАМ – в Глава II, Раздел III от него. Прилагането на ПАМ е правоприлагаща дейност на администрацията, а налагането на административни наказания – правораздавателна дейност. ПАМ се прилагат с индивидуален административен акт, а административните наказания се налагат с наказателно постановление. ПАМ се прилагат и обжалват по реда на АПК, а административните наказания – по реда на ЗАНН. Предвид всичко по-горе изложено не може да се приеме, че направеното с нормата на чл. 53, ал. 6 от НИПОЗССО препращане дава право за прилагане на предвидените в НОДТСО принудителни административни мерки. Съгласно чл. 44, ал. 1 от НОДТСО паркирането на ППС на територията на Столична община се извършва само на разрешените, определени и обозначени за това места. Безспорно нормата на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО предвижда забрана за паркиране на ППС върху зелени площи, но не и възможност за прилагане на процесната ПАМ при нарушаване на тази забрана. В законодателството и към момента на прилагане на ПАМ и към настоящия момент липсва предвидена възможност същата да бъде приложена спрямо МПС паркирано в обектите на зелената система на СО само на това основание. Като е наредил принудителното преместване на неправилно паркираните МПС в посочените обекти да се извършва по нареждане на служителите на Столичен инспекторат, кмета на СО е превишил правомощията си. Заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. кмета на СО и издадената въз основа на нея заповед № РД- 09-СИ-302 от 01.11.2011 г. на директора на Столичен инспекторат не могат да обосноват компетентност на издателя на процесната ПАМ за приложението ѝ, тъй като той е овластен да прилага ПАМ извън регламентираните в закона хипотези.

Предвид всичко по-горе изложено следва да се приеме, че оспорената заповед е издадена при липса на материална компетентност на издалото я лице. Последното води до извод за нейната нищожност, която следва да се обяви. Налице е отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК – липса на компетентност. Нищожният акт не поражда никакви правни последици за адресатите си и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на нищожност, съдът трябва да го отстрани от правния мир чрез обявяване на неговата нищожност, което правомощие изрично е дадено на съда с разпоредбата на чл. 172, ал. 2, предложение 1 от АПК.

За пълнота следва да се изложи, че процесната ПАМ е приложена и в нарушение на материалния закон. От представените в хода на настоящето

производство доказателства не се установява нито една от предвидените в чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и чл. 54, ал. 1 от НОДТСО хипотези за прилагането на ПАМ. Очевидно в случая не са налице хипотезите посочени в чл. 171, ал. 1, т. 5, б. „а“ и б. „в“ от ЗДвП, тъй като не се твърди автомобилът да е бил паркиран правилно и да са съществували някакви обстоятелствата, наложили преместването му. От отразеното в докладната записка може да се направи извод, че същият е притежавал табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Не са представени и доказателства за наличието на някоя от предвидените в чл. 171, т. 5, б. „б“ от ЗДвП и чл. 54, ал. 1, б. и „б“ от НОДТСО предпоставки за принудително преместване на МПС. В докладната записка е отразено, че процесното МПС е било паркирано в нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО. В издадения на оспорващата АУАН е посочено, че тя е извършила движение с процесното посоченото МПС в зелената площ на [улица], която е част от зелената система на Столична община, където го е паркирала, с което е нарушила чл. 28, ал. 1, т. 7 и чл. 44, ал. 1 от НОДТСО. Не са представени доказателства, от които да е видно, че на мястото от където е било преместено МПС е бил поставен неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Не се твърди и не са представени никакви доказателства за това, че автомобилът е създавал опасност или е правел невъзможно преминаването на другите участници в движението, както и, че е бил паркиран неправомерно на специално обозначено място, предназначено за паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания. Неоснователно се явява направеното от ответника твърдение за законосъобразност на ПАМ, единствено предвид факта, че процесното МПС е било паркирано в нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО, алтернативно – в нарушение на чл. 44, ал. 1 от НОДТСО. Нарушението на правилата за движение посочени в ЗДвП и в НОДТСО, включително паркирането в зелени площи, не може самостоятелно да бъде предпоставка за прилагане на процесната ПАМ.

За пълнота следва да се посочи, че от представените от ответника в хода на производството доказателства не се установява мястото, където е било паркирано процесното МПС да е част от зелената система на СО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗУЗСО, зелената система е съвкупност от съществуващите и предвидените озеленени площи в градския и околорадския район, както и рекреационните гори и горите в защитените територии. Тя обхваща посочените в чл. 10, ал. 2 от ЗУЗСО устройствени зони и самостоятелни терени, включително самостоятелни терени за локални градини и озеленяване (Тго). От представените от ответника доказателства се установява, че административният адрес - [улица], район „С.“ – СО (от където е било преместено паркираното МПС) и неговите прилежащи части в кв. 172 е предвиден за комплексно жилищно строителство. Съгласно ОУП на СО към ЗУЗСО, същият попада в устройствена категория Жк – жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване със следните устройствени параметри: $K_{..} = 3$, Плътност на застр. = 40% и озеленяване – минимум 40 % при спазване на чл. 22 от ЗУТ. Видно от ОУП на СО – приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО в междублоковите пространства на устройствена категория „жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване“, се оформят УПИ

за озеленяване с режим на Тго, за които се създават актове за публична общинска собственост. УПИ с режим на Тго се създават и за частите от междублоковите пространства с реализирани озеленени площи. В случая доказателства за оформени УПИ за озеленяване с режим на Тго и актове за публична общинска собственост за административен адрес - [улица], район „С.“ – СО и неговите прилежащи части в кв. 172 не са представени. Предвиждането на минимална озеленена площ 40 % в посочената жилищна зона на води автоматично до извода, че такава е предвидена именно на мястото от където е било преместено паркираното МПС. Следователно, дори и да се приеме, че паркирането на МПС върху зелени площи е достатъчно основание за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 5 от ЗДвП (което не се споделя от настоящия състав), в случая не се установява, че процесното МПС е било паркирано в нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО.

Наред с изложеното, съдът намира, че при издаването на процесната ПАМ са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до ограничаване на правото на защита на оспорващата. Видно от чл. 168, ал. 2 от ЗДвП органите, които извършват принудително преместване на пътни превозни средства, са длъжни да укажат предварително чрез съответните знаци местонахождението на преместеното пътно превозно средство. В случая доказателства за изпълнение на това законово задължение не са представени. Не са представени и доказателства, че при налагането на ПАМ е уведомено районното полицейско управление от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство, каквото е изискването на чл. 171, т. 5, б.б от ЗДвП и чл. 54, ал. 1, б. и „б“ от НОДТСО. С оглед разпределението на доказателствената тежест в процеса съобразно чл. 170, ал. 1 от АПК ответникът е следвало да докаже изпълнението на горепосочените обстоятелства, което не е сторено.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответника следва да бъде осъден да възстанови от бюджета си направените от оспорващата разноски по делото в размер на 460, 00 лв., от които 10, 00 лв. – заплатена държавна такса, 450, 00 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА, по жалба подадена от М. И. Д., **НИЩОЖНОСТТА** на принудителна административна мярка по чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП във вр. с чл. 54, ал. 1 от НОДТСО „преместване на паркирано пътно превозно средство - лек автомобил марка „С.“, рег. [рег.номер на МПС] , без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач“, приложена на 07.03.2012 г. с разпореждане в устна форма издадено от В. С., служител на Столичен инспекторат към Столична община.

ОСЪЖДА В. С., служител на Столичен инспекторат към Столична община, да възстанови на М. И. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] съдебен

адрес [населено място], район „Т.“, [улица], вх. Б, от бюджета на Столичен инспекторат към Столична община, с адрес [населено място], 1000, [улица], № 5, сумата от **460, 00 лв. (четиристотин и шестдесет лева)**, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: